Nr 39

Justitieutskottets betänkande i anledning av motion om översyn av brottsbalkens påföljdssystem m. m.

Motionen

I motionen 1973:607 av fru Kristensson (m) yrkas att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om en sådan utredning angående brottsbalkens regelsystem som i motionen anges.

Till stöd för motionsyrkandet anför motionären följande:

Under trycket av den avsevärda ökningen av antalet brott som kommit till polisens kännedom och särskilt genom utvecklingen av den svårare brottsligheten har samhällets resurser på rättsvårdsområdet måst koncentreras på den grövre brottsligheten. Från justitiedepartementets sida har arbetet härjämte målmedvetet inriktats på en avkriminalisering utav vissa typer av bagatellförseelser och andra mindre brott. Samtidigt med denna utveckling har i vissa fall betydande straffskärpningar vidtagits beträffande den grövre brottsligheten. Som exempel kan nämnas straffen för olaga vapeninnehav, straffen för flygplanskapningar, grova narkotikabrott samt skattebrott. Ändringarna synes inte vara ett led i en genomtänkt kriminalpolitik utan förefaller mera föranledda av överväganden in casu.

Jämsides med denna utveckling pågår en kriminalpolitisk debatt, som ifrågasätter påföljdssystemet över huvud taget och i synnerhet de tidsobestämda straffen.

Enligt min mening är den grundval som brottsbalkens påföljdssystem vilar på – med utgångspunkt i allmänpreventionen – fortfarande giltig. Detta hindrar dock inte att de tänkesätt som präglade arbetet bakom brottsbalken och som bygger på värderingar och utgångspunkter som ligger många decennier tillbaka i tiden delvis kan vara förlegade.

Tiden är därför nu inne för en utredning om brottsbalkens påföljdssystem, i syfte att skapa ett lagverk som ger uttryck åt en genomtänkt och aktuell kriminalpolitisk uppfattning. Den ovan påpekade utvecklingen av brottsligheten i Sverige liksom den under senare år alltmer påtagliga internationella kriminaliteten motiverar en översyn av vissa bestämmelser i brottsbalken. En översyn av strafflagstiftningen såvitt gäller brott av terroristkaraktär har också föreslagits av kommissionen för förebyggande av politiska våldsdåd. En övergripande utredning om brottsbalkens regelsystem är således från flera utgångspunkter motiverad.

Vissa bestämmelser m. m.

Någon fullständig redogörelse för brottsbalkens regelsystem kan självfallet inte lämnas inom ramen för detta betänkande. I det följande återges endast vissa centrala bestämmelser i brottsbalken (BrB) som gäller påföljderna.

Påföljd för brott är enligt BrB *dels* de allmänna straffen böter och fängelse, *dels* ämbetsstraffen suspension och avsättning (för innehavare av befattning, varmed ämbetsansvar är förenat) samt disciplinstraff (för krigsmän), *dels ock* de övriga påföljderna villkorlig dom, skyddstillsyn, ungdomsfängelse, internering och överlämnande till särskild vård.

Närmare regler om böter, fängelse och ämbetsstraffen ges i 25, 26 resp. 32 kap. BrB samt om övriga påföljder i 27 31 kap. BrB. Vissa allmänna bestämmelser rörande påföljderna ges dessutom i 1 kap. 4–8 §§. Av 4 § framgår att alla brottspåföljder är att anse som principiellt likställda. Att endast straffpåföljder – i huvudsak böter och fängelse – anges i bestämmelserna om de särskilda brotten är dikterat av praktiska skäl. Annan påföljd kan och skall användas om den är den lämpligaste. I 5 och 6 §§ ges bestämmelser beträffande kombination av flera brottspåföljder för samma brott eller för flera brott samt om gemensam påföljd för flera brott. Beträffande valet av påföljd stadgas i 7 § att rätten, med iakttagande av vad som krävs för att upprätthålla allmän laglydnad, skall fästa särskilt avseende vid att påföljden skall vara ägnad att främja den dömdes anpassning i samhället.

Därjämte innehåller BrB i 33 kap. allmänna stadganden som möjliggör för domstol att nedsätta eller helt efterge påföljd. Enligt 4 § tredje stycket kan påföljden helt efterges om det på grund av särskilda omständigheter finnes uppenbart att påföljd för brottet ej är erforderlig.

Beträffande psykiskt abnorma lagöverträdare skall tilläggas att genom BrB de tidigare straffriförklaringarna i princip avskaffats och att de som begått brott under inflytande av sinnessjukdom, sinnesslöhet eller annan själslig abnormitet av så djupgående natur att den måste anses jämställd med sinnessjukdom förts in under påföljdssystemet. För denna grupp av lagöverträdare skall dock i första hand som påföljd ifrågakomma överlämnande till särskild vård. Av övriga påföljder kan endast böter och skyddstillsyn användas.

Vissa utredningar

Utredningen rörande specialstraffrätten (Ju 1956:42)

Enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande i december 1955 tillkallades särskild utredningsman för att göra en förberedande undersökning rörande specialstraffrätten. Undersökningen skall enligt direktiven innefatta en kartläggning och systematisering av det stora och svåröverskådliga rättsområde som specialstraffrätten omfattar. En sådan undersökning till belysning av problemen är enligt direktiven nödvändig, innan närmare riktlinjer för en reform i ämnet utarbetas.

Utredningens slutbetänkande väntas bli avlämnat omkring årsskiftet 1973–1974.

Kommittén för lagstiftningen om yttrande- och tryckfrihet (Ju 1966:66)

Den år 1965 tillkallade utredningen för översyn i vissa hänseenden av lagstiftningen beträffande yttrande- och tryckfriheten avgav 1972 slutbetänkande Ärekränkning (SOU 1972:88). Kommittén konstaterar att den nuvarande utformningen av lagbestämmelserna om straff för förtal inte är tillfredsställande och föreslår att de kompletteras med ytterligare bestämmelser om straffrihet i vissa fall. Betänkandet är föremål för Kungl. Maj:ts prövning.

Integritetsskyddskommittén (Ju 1967:62)

Sakkunniga, integritetsskyddskommittén, tillkallades 1966 för en allsidig översyn av frågan om förstärkt integritetsskydd på personrättens område. Översynen berör bl. a. brottsbalkens regler om hemfridsbrott och olaga intrång.

Ämbetsansvarskommittén, mutansvarskommittén (Ju 1967:63)

Den år 1966 tillsatta kommittén för utredning av frågan om ämbetsansvar och disciplinärt ansvar i offentlig tjänst avgav 1969 ett principbetänkande, Ämbetsansvaret (SOU 1969:20) och 1972 betänkandet Ämbetsansvaret II (SOU 1972:1). I sistnämnda betänkande, som innehåller ingående överväganden rörande brott i offentlig tjänst, föreslås bl. a. att straffansvar för vanliga tjänstefel avskaffas samt ersätts av ett utomstraffrättsligt ansvar av i huvudsak samma natur som det vilket förekommer i privat tjänst. Vidare föreslås att de särskilda ämbetsstraffen avsättning och suspension avskaffas. Bestämmelser om disciplinärt ansvar föreslås införda i en särskild lag, enligt vilken varning eller penningplikt skall kunna åläggas en felande. I stället för sådan påföljd skall i vissa fall avsked kunna tillgripas om arbetstagaren begått brott eller eljest gjort sig skyldig till grov eller upprepad tjänsteförseelse. Proposition i anledning av betänkandet väntas bli avlämnad till 1974 års riksdag. Enligt tilläggsdirektiv 1971 har kommittén även att utreda frågan om införande av allmänna regler om straff för bestickning och tagande av muta avsedda att täcka både den offentliga och den privata sektorn. Betänkande härom väntas bli avlämnat våren 1974.

Kommittén för lagstiftningen angående trafiknykterhetsbrott (Ju 1967:57)

Den år 1966 tillsatta trafiknykterhetsbrottskommittén avgav 1970 betänkandet Trafiknykterhetsbrott (SOU 1970:61). Betänkandet innehåller ingående överväganden rörande frågan om påföljden vid trafiknykterhetsbrott. Kommittén har bl. a. sökt bedöma i vad mån det från allmänpreventiv och individualpreventiv synpunkt är möjligt och lämpligt att söka genomföra ett mer nyanserat påföljdsval vid trafiknykterhetsbrott och funnit att man på olika vägar bör söka genomföra en sådan nyansering. Kommittén konstaterar därvidlag bl. a. att det inte torde vara

nödvändigt att i samma utsträckning som hittills använda fängelsestraff. Betänkandet är föremål för Kungl. Maj:ts prövning.

Socialutredningen (S 1969:29)

År 1967 tillkallades sakkunniga för en allmän översyn av den sociala vårdlagstiftningen. De sakkunniga, socialutredningen, skall enligt direktiven även se över det materiella innehållet i barnavårdslagen, varvid också lämpligheten och verkningarna av i lagen angivna åtgärder, vård och behandling samt frågan om ungdomsvårdsskolornas funktion och ställning skall prövas.

1971 års utredning om behandling av psykiskt avvikande (Ju 1971:08)

Sakkunniga tillkallades 1971 för en allsidig översyn av påföljdssystemet för psykiskt avvikande lagöverträdare. I direktiven uttalas bl. a. att det i fråga om sådana lagöverträdare bör övervägas om inte större utrymme bör lämnas att under behandlingens gång förändra påföljdens innehåll samt att med en sådan ordning ett avgörande i påföljdsfrågan skulle få en mindre definitiv karaktär.

Sexualbrottsutredningen (Ju 1972:01)

Sedlighetsbrotten är sedan början av 1972 föremål för utredning av särskilda sakkunniga. Enligt direktiven bör brottsbalkens kapitel om sedlighetsbrott ses över i sin helhet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas frågorna om åldersgränserna vid homosexuellt könsumgänge, om incestbrotten och om strafflatituderna för koppleri.

Sakkunniga för översyn av lagen om vapenfri tjänst och sanktionerna vid vägran att fullgöra värnpliktstjänstgöring eller vapenfri tjänst (Fö 1973:01)

Efter Kungl. Maj:ts bemyndigande i september 1973 tillkallades sakkunniga för att se över lagen om vapenfri tjänst och sanktionerna vid totalvägran av värnpliktiga och vapenfria tjänstepliktiga. I direktiven uttalas bl. a. att det inte kan komma i fråga att helt slopa påföljden vid totalvägran eller att endast tillämpa lindriga påföljder i form av t. ex. bötesstraff men att det samtidigt kan ifrågasättas om fängelsestraff utgör en lämplig reaktionsform mot gärningar som betingas av djupt religiösa eller moraliska betänkligheter.

Det brottsförebyggande rådet (Ju 1973:14)

Enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande i juni 1973 har tillkallats sakkunniga med de uppgifter som utredningen om ett brottsförebyggande råd föreslagit för rådet. Avsikten är att rådet skall inrättas från den 1 juli 1974.

Enligt utredningens förslag skall rådet ha till uppgift att närmast under Kungl. Maj:t samordna samhällets och enskildas insatser mot brott. Rådet

skall vidare genom utredningar och initiativ medverka i det kriminalpolitiska utvecklingsarbetet. Till de uppgifter som enligt förslaget särskilt skall åligga rådet hör att verka för att lagstiftningen inom rådets verksamhetsområde håller jämna steg med samhällsutvecklingen.

Enligt direktiven för de sakkunniga bör rådet inom ramen för de resurser som rådet erhåller vara oförhindrat att självt avgöra vilka frågor rådet anser vara av sådan vikt i det brottsförebyggande arbetet att de bör närmare utredas av rådet.

Utredningar på bötesområdet

Ett flertal utredningar berörande bötesstraffet pågår f. n., nämligen inom nordiska straffrättskommittén, utredningen för en förberedande undersökning rörande bötesstraffet och ekonomiska sanktioner i övrigt, förvandlingsstraffutredningen, åtalsrättskommittén och 1968 års brottmålsutredning. Sammanfattande uppgifter rörande dessa kommittéers arbete lämnas i utskottets betänkande JuU 1973:34.

Vissa riksdagsuttalanden m. m.

I motioner till 1971 års riksdag hemställdes dels (mot. 1971:330) om en översyn av straffsatserna i brottsbalken, av centrala specialstraffrättsliga författningar och av de särskilda brotten i syfte att ersätta den straffrättsliga påföljden för vissa smärre förseelser av engångskaraktär med reaktioner av annan art, dels (mot. 1971:641) om tillsättandet av en kriminalpolitisk beredning med uppdrag att göra en sammanfattande översyn på kriminallagstiftningens område.

I sitt av riksdagen godkända betänkande i anledning av bl. a. ovannämnda motioner (JuU 1971:6) avstyrkte utskottet bifall till motionerna med följande motivering:

Beträffande den i motionerna nr 330 och 641 yrkade översynen av strafflagstiftningen delar utskottet motionärernas uppfattning att samhällsutvecklingen medfört ändrade värderingar rörande vissa typer av brott. Även dessa frågor ägnas emellertid uppmärksamhet i Kungl. Maj:ts kansli. Ett konkret uttryck härför utgör – – – lagstiftningen mot skattebrott, varigenom införts nya sanktionsregler beträffande vissa skatter och avgifter, och brottsmålsutredningens – – – betänkande. Det kan också nämnas att en översyn har aviserats av sedlighetsbrotten, beträffande vilka brottsbalkens straffskalor allmänt anses för stränga. På grund härav avstyrker utskottet även yrkandet om en allmän översyn av strafflagstiftningen.

Vid 1971 års riksdag prövades också en motion (mot. 1971:55) vari yrkades att riksdagen skulle dels uttala sig för ungdomsfängelseinstitutionens avskaffande, dels begära utredning om nya former för vård av unga lagöverträdare. Motionen avslogs på förslag av justitieutskottet (JuU 1971:21). I utskottsbetänkandet uttalades sammanfattningsvis:

Även om utskottet - - - avstyrker bifall till motionen, ger den dock utskottet anledning till vissa uttalanden av mer allmän räckvidd. Väsentligen i överensstämmelse med vad som anföres i kriminalvårdsstyrelsens remissyttrande anser utskottet att den snabba samhällsutvecklingen i viss utsträckning medfört att åtskilliga av de värderingar som låg bakom brottsbalkens påföljdssystem redan nu framstår som föråldrade. Det kan därför inom kort finnas skäl att göra en allmän översyn av brottspåföljderna och i ett större sammanhang överväga riktlinjerna för den framtida kriminalpolitiken.

I direktiven för kriminalvårdsberedningen (Ju 1971:09) uttalade chefen för justitiedepartementet, statsrådet Geijer, bl. a. följande (22.10.1971):

Beträffande strafflagstiftningen och påföljdssystemet vill jag erinra om att brottsbalken trädde i kraft så sent som den 1 januari 1965. Detta hindrar inte att partiella reformer har genomförts på brottsbalkens område och att andra sådana reformer förbereds. Det kan bli aktuellt att så småningom göra en översyn av lagstiftningen om brottskategorierna och eventuellt också av påföljdssystemet, men jag är inte beredd att nu ta ett sådant initiativ.

I betänkande över Kungl. Maj:ts i prop. 1973:1, bilaga 4, upptagna förslag till riktlinjer för en genomgripande reform av kriminalvårdens organisation och verksamhet uttalade justitieutskottet (JuU 1973:15 s. 11) i anslutning till överväganden beträffande det föreslagna nya anstaltssystemet med dels riksanstalter, dels lokalanstalter bl.a. följande:

I anledning av uttalandet i motionen ... om att överensstämmelse måste finnas mellan domstolens påföljdsbestämning och kriminalvårdens anstaltsplacering ... vill utskottet erinra om att verkställighet av påföljderna ungdomsfängelse och internering enligt gällande lagstiftning i princip skall ske i ungdomsanstalt respektive interneringsanstalt. Bestämmelserna härom synes svåra att förena med departementschefens förslag till anstaltssystem. Utskottet förutsätter att frågan om erforderliga författningsjämkningar övervägs i samband med utarbetandet av de förslag till ny behandlingslag och därav föranledda ändringar i brottsbalken som förutskickas i propositionen. Den större frågan om de tidsobestämda påföljdernas bibehållande över huvud taget torde förutsätta mer ingående överväganden än vad som synes möjligt i detta sammanhang.

Utskottet

I motionen framhålls att brottsutvecklingen medfört att samhällets resurser kommit att koncentreras på den grövre brottsligheten och att straffskärpningar beslutats beträffande ett antal olika brott såsom flygplanskapning, olaga vapeninnehav, grova narkotikabrott och skattebrott. Samtidigt har enligt motionären arbetet inom justitiedepartementet målmedvetet inriktats på en avkriminalisering av vissa typer av mindre brott och bagatellförseelser. Motionären efterlyser ett genomtänkt kriminalpolitiskt program och anser att tiden nu är mogen för en

övergripande översyn av brottsbalkens regelsystem, en översyn som bör avse såväl påföljdssystemet som de särskilda brotten. Motionsyrkandet går ut på att riksdagen hos Kungl. Maj:t skall hemställa om en sådan översyn.

Som framgår av utskottets redogörelse ovan är frågan om en översyn, helt eller delvis, av brottsbalken inte ny. Den snabba samhällsutvecklingen har i viss utsträckning medfört att åtskilliga av de värderingar som låg bakom brottsbalkens regelsystem redan nu framstår som i viss mån föråldrade. Strafflagstiftningen liksom kriminalpolitiken över huvud taget har emellertid fortlöpande ägnats mycket stor uppmärksamhet från statsmakternas sida. Åtskilliga betydelsefulla ändringar har vidtagits i brottsbalken, bl. a. av reglerna om villkorlig frigivning och om förverkande på grund av brott. Även de särskilda brotten har underkastats jämkningar i takt med utvecklingen. Det gäller bl. a. vissa yttrandefrihetsbrott såsom uppvigling, brott mot trosfrid och sårande av tukt och sedlighet, brott mot allmän ordning såsom hets mot folkgrupp och olaga diskriminering, de allmänfarliga brotten där nya brott, kapning av luftfartyg och luftfartssabotage, tillkommit, samt djurplågeribrottet. Även skattebrotten har genomgått betydande förändringar.

Vidare pågår eller har nyligen avslutats utredningsarbeten beträffande ett stort antal särskilda brottskategorier. Sålunda överses frågan om förstärkt integritetsskydd på personrättens område av integritetsskyddskommittén. Frågan om ämbetsbrotten och lagstiftningen om yttrande- och tryckfrihet har utretts och utreds av särskilda kommittéer. Frågan om införande av allmänna straff för bestickning och muta överses av mutansvarskommittén, och avkriminalisering av vissa bagatellbrott övervägs av 1968 års brottmålsutredning. Sedlighetsbrotten är föremål för särskild utredning. Fylleristraffet, trafiknykterhetsbrotten och abortlagstiftningen övervägs också.

Vad gäller påföljdssystemet pågår som närmare framgår av utskottets betänkande JuU 1973:34 inom ett flertal olika kommittéer utredningar som berör bötesstraffet. Särskilda sakkunniga har tillkallats för en allsidig översyn av påföljdssystemet för psykiskt avvikande lagöverträdare, och samhällsingripandena beträffande de yngsta lagöverträdarna övervägs av socialutredningen. Den militära strafflagstiftningen har förra året genomgått betydande förändringar.

Partiella reformer med nära anknytning till brottsbalkens påföljdssystem har också genomförts eller aktualiserats på olika delar av det kriminalpolitiska området. I första hand bör nämnas de riktlinjer för en genomgripande reform rörande kriminalvården som dragits upp av statsmakterna innevarande år. Av särskilt intresse i detta sammanhang är lagstiftningen om behandlingen av personer som har tagits in i fångvårdsanstalter och häkten. Förslag härom kommer att föreläggas riksdagen under vårsessionen 1974. På den kriminologiska forskningens område har ett viktigt steg nyligen tagits genom kommitténs för kriminologisk behandlingsforskning förslag till en organisation av den kriminologiska utrednings- och forskningsverksamheten inom rättsväsen-

det. En intensifiering av den kriminologiska forskningen bör enligt utskottets mening få stor betydelse för bedömningen av lämpliga påföljder och rehabiliteringsåtgärder inom kriminalvården.

Slutligen bör uppmärksammas Kungl. Maj:ts beslut att tillsätta ett brottsförebyggande råd för samordning av samhällets och enskildas insatser mot brott. Rådet är avsett att inrättas från den 1 juli 1974, men sakkunniga med de arbetsuppgifter som föreslagits för rådet har redan tillkallats. Till de uppgifter som rådet ansetts särskilt böra ägna sig åt hör att verka för att lagstiftningen inom rådets verksamhetsområde håller jämna steg med samhällsutvecklingen.

Utskottet har liksom tidigare, då utskottet prövat uppslag liknande dem som framförs i motionen, förståelse för önskemålen om en samlad översyn på strafflagstiftningens område. Självfallet är det viktigt att reformarbetet fortsätts. Mot bakgrund av vad ovan upptagits om nuvarande utredningsläge på strafflagstiftningens område anser emellertid utskottet att anledning nu saknas för riksdagen att ta initiativ till en utredning med de vittomfattande uppgifter som anges i motionen. Utskottet avstyrker således bifall till motionen.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionen 1973:607.

Stockholm den 4 december 1973

På justitieutskottets vägnar
ASTRID KRISTENSSON

Närvarande: fru Kristensson (m), fröken Bergegren (s), herrar Dockered (c), Ernulf (fp), Larfors (s), Johansson i Växjö (c), Nygren (s), Westberg i Ljusdal (fp), fru Hjelm-Wallén (s), fru Bergander (s), herrar Schött (m), Måbrink (vpk), Svensson i Halmstad (s), Norrby i Gunnarskog (c) och Alf Pettersson i Malmö (s).

Reservation

av fru Kristensson (m), herrar Dockered (c), Ernulf (fp), Johansson i Växjö (c), Westberg i Ljusdal (fp), Schött (m) och Norrby i Gunnarskog (c) som anser

dels att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 7 med orden "Som framgår" och slutar på s. 8 med orden "i motionen" bort ersättas med text av följande lydelse:

Utskottet delar motionärernas uppfattning att den snabba samhällsutvecklingen medfört att åtskilliga av de värderingar som låg bakom brottsbalkens regelsystem redan nu framstår som i viss mån föråldrade. Den inte obetydliga uppmärksamhet som statsmakterna ägnat strafflag-

stiftningen har enligt utskottets mening inte följt något bestämt mönster och i varje fall inte uttryckligen grundats på någon fastlagd, entydig kriminalpolitik. Å ena sidan kan man som motionären framhåller urskilja en koncentration på den grövre brottsligheten med högre strafflatituder beträffande ett antal brott som synbara resultat. Det gäller bl. a. brotten olaga vapeninnehav, grovt narkotikabrott och flygplanskapning samt skattebrott. Å andra sidan finns en tendens mot avkriminalisering av smärre förseelser på en rad olika områden.

Angivna utveckling talar enligt utskottets mening för en översyn där brottsbalkens olika brottskategorier och de särskilda brotten kan jämföras och vägas mot varandra i ett större sammanhang. En översyn av påföljdssystemet aktualiseras av det nya anstaltssystem som innefattas i de riktlinjer för en kriminalvårdsreform som dragits upp av årets riksdag. Som utskottet framhöll vid sin prövning av riktlinjerna är den åsyftade uppdelningen på riksanstalter och lokalanstalter svår att förena med brottsbalkens påföljdssystem, vilket framför allt när det gäller unga lagöverträdare förutsätter en mer differentierad verkställighet än det föreslagna anstaltssystemet torde kunna erbjuda. Även den allt starkare opinionen för avskaffande av de tidsobestämda straffen talar enligt utskottets mening för en omprövning av brottsbalkens påföljdssystem. I samma riktning verkar de förslag om ökad användning av böter i stället för frihetsstraff även när det gäller grövre brott som i olika sammanhang framförts i den kriminalpolitiska debatten.

En översyn som omfattar såväl de olika brottskategorierna som påföljdssystemet bör således enligt utskottets mening komma till stånd. En sådan översyn innebär förvisso en omfattande uppgift. I någon utsträckning underlättas den emellertid av det utredningsarbete på strafflagstiftningens område som redan utförts eller pågår inom ett stort antal statliga kommittéer och som en mer övergripande utredning kan dra nytta av. Vidare torde vissa utredningsuppgifter med fördel kunna överlämnas till – och även annat biträde erhållas av – det centrala råd för brottsbekämpning som avses bli inrättat från den 1 juli 1974.

Anledning kan finnas att avvakta vissa utredningsresultat, bl. a. på bötesområdet, innan arbetet med den sålunda förordade översynen igångsätts.

Vad utskottet sålunda i anledning av motionen anfört bör ges Kungl. Maj:t till känna.

dels att utskottet bort hemställa

att riksdagen i anledning av motionen 1973:607 ger Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anfört om en översyn av brottsbalkens regelsystem.